

جوانه های امید

خانه ام را سوختند
سفره ام آتش گرفت
جام آبم خشک شد
مرغکان بی پناه و دربدر
هر یکی سویی، به راهی پرگرفت.
کاغذ و خط و کتابم در گرفت
هر طرف را جای گل، یک فرش خاکستر
گرفت

لیک از ویرانگی های وطن
از دل باروتی این خاک و شن
سبزه ها قد پر کشید
نلغه نلغه نو نهالان سر کشید
چوچه مرغ این چمن، یکباره بال و پرکشید.
ملتی را کی توان نابود کرد
تا دلش پیوسته یک ره بود
گرچه راهش سالها مسدود کرد
روز و شب در زایش چاره بود
چونکه در سعی و تلاش و همدلی
در صفای عفو و رحم و باهمی
کوکب اقبال و بخت و طالع اش
روشن از خورهمچو مهپاره بود.

ماربورگ - جرمنی 2005

دپانو شمیره: له 1 تر 1

افغان جرمن آنلاين تاسو په درنښت همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de
يادښت: دليکنې د ليکنيزې بڼې پازوالي د ليکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليکنه له راليرلو مخکې په خیر و لولئ